Dosar nr. 4-2339/2024
4-24113129-12-4-08102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 ianuarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Ruslan Popa
Avocatului în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Petru Răileanu
Victimei Tatiana Leonti
Avocatului în interesele victimei Alexandru Pavalati
În lipsa:
Agentului constatator al IP Botanica a DP mun. Chişinău Vladimir Bucă

(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, la sediul instanței, cauza contravențională de învinuire a lui **Popa Ruslan ***** , data nașterii ***** IDNP ***** domiciliat în mun.*****pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional **Popa Ruslan**, la 29 august 2024 orele 23:30, aflându-se în mun. ***** în rezultatul unui conflict cu concubina Leonti Tatiana, ultimul a aplicat forța fizică cauzându-i vătămări corporale neînsemnate conform raportului de constatare cu nr. 202402P2340 din 30.08.2024.

Acțiunile lui Popa Ruslan, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa*

altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30 septembrie 2024, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Angela Vasilenco conform fișei de repartizare la 08.10.2024.

În ședința de judecată victima Leonti Tatiana, fiind audiată a declarat că pe Popa Ruslan îl cunoaște de 7 ani, locuiesc împreună în concubinaj și au un copil minor de********** La data de 29.08.24 se afla la mama sa acasă, ea pregătea copilul de școală. Popa Ruslan era cu prietenii lui unde a servit cu ei, el a venit acasă in jurul orei 22:00 la adresa ***** și i-a spus, că cumătrii doresc să vadă copilul. Dumnealui i-a zis să iasă afară și să se ducă la magazin, să cumpere o bere, și să se ducă la fratele lui să-și i-a o cămașa din motiv că a doua zi trebuia să se ducă 1a ceremonia de cununie a fiului său. A relatat că în acea zi, timpul de afară era ploios și frig, și ea nu i-a permis să i-a copilul să merge pana la fratele său. De la aceasta s-a iscat o ceartă, în final i-a zis că la ceremonie ea nu va merge și nu va permite nici copilului să merge la ceremonie. Atunci Popa Ruslan a numit-o cu cuvinte necenzurate și jignitoare. Certa a fost în drum, el a luat copilul și s-ă îndreptat spre domiciliului de pe *****. Ea a intrat pe la farmacie, apoi a intrat și ea în casă, unde Popa Ruslan era servit, și a mai servit și acasă bere și băuturi tari. Dorea să vorbească cu ea, dar i-a refuzat și i-a comunicat că a două zi o să vorbească. Acasă intre ei s-a iscat o ceartă, concubinul ridica vocea la ea, pornea TV-ul, nu permitea copilului să doarmă chiar dacă era trecut de ora 22:00. Apoi i-a luat telefonul din mână, unde apoi i-a zis să închidă gura, apoi i-a aplicat cu palma 2 lovituri în partea stângă și 2 lovituri în partea dreapta a feței. Apoi i-a rupt cămașa a îmbrâncit-o și a lovit-o cu capul în nas. A sunat o cumătră pe nume Adam Marina. A povestit de cele întâmplate, dat fiind faptul că trăiește în apropiere la orele 03:00 a venit la ei acasă, a văzut în ce stare se afla și a chemat poliția. Atunci noaptea a dus copilul la mama ei, iar ei au dat explicații la poliție.

La întrebarea instanței a concretizat că la data de 29.08.24 a văzut afară în curte pe prietenii Victor Neagu și Pavel Baliga, ei au văzut copilul și s-au dus acasă. Cu ei nu a stat la masă.

La întrebarea avocatului Pavalati Alexandru a declarat că are o maladie neurologica și pierde uneori cunoștința, dar se întâmplă rar. A mai menționat că în ziua certii nu a avut careva probleme și leziune erau făcute nu de la cădere. Referitor la conflictele de familie, s-a adresat la poliție, apoi l-a iertat și a retras cererea și cazul nu s-a examinat. Așa caz a mai fost la data de 01.01.2024. Desemnarea cu lovituri în regiune feței.

La întrebarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Popa Ruslan: concretizează că in ziua ceea a servit cu prietenii lui, iar acasă a servit un 1,5 l de bere și aproximativ 0.751 de Jack Daniels.

La întrebarea avocatului Răileanu Petru a declarat că momentan locuiesc impunea, s-au împăcat, dar Popa Ruslan nu recunoaște vina referitior la evenimentele din 29.08.24.

În continuare, în şedinţă de judecată, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Popa Ruslan, fiind audiat nu a recunoscut vina. A mai menționat că Leonti Tatiana este concubina acestuia și locuiesc împreună aproximativ de 3 ani, dar se cunosc de mult. A relatat că nu recunoaște vina din motiv că Leonti Tatiana a inițiat conflictul, din motiv că ea îi interzice să comunice cu fosta soție și fratele. Concretizează că în cadrul conflictului s-au certat dar nu a lovit-o. Explică faptul că Leonti Tatiana are așa caracteristică fiziologică, că poate să-și piardă cunoștința și să cadă jos. De aceia consideră că leziunile corporale depistate au fost provocate in urma căderii, el careva lovituri nu i-a aplicat.

La întrebarea avocatului Raileanu Petru a declarat că: la momentul de față locuiesc împreună, cresc și educă un copil comun. La poliție a fost doar audiat și a semnat procesul.

A mai relatat că Martori Victor Neagu și Pavel Baliga, sunt prietenii acestuia, ei pot să confirme că Leonti Tatiana cade fără cunoștință. Ei au văzut în unele momente acest fapt.

La întrebarea victimei Leonti Tatiana a declarat că nu știe anumit data când cade fără cunoștință, dar posibil că a căzut la data de 29.08.2024.

La întrebarea avocatului victimei Pavalati Alexandru a declarat că leziuni nu a observat, dar căderea a fost din picioare.

Avocatul Răileanu Petru în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional în cadrul ședinței de judecată a menționat că vina lui Popa Ruslan în comiterea contravenției nu a fost confirmată. Leziunile corporale puteau apărea la victimă și în urma căderii și pierderii de cunoștință. În final a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP mun. Chişinău, Bucă Vladimir*, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică, la adresa de e-mail ips_botanica@igp.gov.md nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a adus la cunoștința instanței cauzele neprezentării și nu a solicitat amânarea ședinței de judecată.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator, iar astfel prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe

hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, având inclusiv posibilitatea de a se interesa despre desfăşurarea cauzei expediate spre examinare în instanţa de judecată, informaţie care poate fi accesată şi din portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md, cunoscut şi accesibil publicului.

Audiind poziția participanților la proces, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30.09.2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chişinău, Bucă Vladimir, în sarcina lui Popa Ruslan s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 78^1–78^2, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I din Codul contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30.09.2024, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat *în prezenţa făptuitorului*, fapt confirmat prin semnăturile acestuia în procesul verbal. Mai mult ca atît la rubrica nr. 12 a indicat că nu are obiecții.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei. Prin urmare, instanța apreciază că au fost respectate prevederile art. 443, art. 445 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea

fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Popa Ruslan este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457193 din 30.09.2024, întocmit în privința lui Popa Ruslan în baza art. 78[1] din Codul contravențional*; La procesul verbal cu privire la contravenţie a fost anexat şi tichetul drager nr. 6820 din 30.08.2024 în privința lui Popa Ruslan, rezultatul fiind de 0.95 mg/l.*

*- informația 112 prin care se confirmă că la data de 30.08.2024 ora 01.38 a fost solicitată poliția la adresa ***** cu mențiunea persoană agresivă;*

- raport de consemnare a celor constatate;

- cererea cet. Leonti Tatiana din 30.08.2024 prin care solicită ca organele de drept să i-a măsurile necesare pentru stabilirea circumstanțelor de fapt;

- proces-verbal privind actele de constatare din 30.08.2024 în care Popa Ruslan a indicat că nu s-a întâmplat nimic;

- proces-verbal privind actele de constatare din 30.08.2024 în care Leonti Tatiana a declarat circumstanțele cauzei;

- proces-verbal privind actele de constatare din 30.09.2024 în care Popa Ruslan a relatat circumstanțele de fapt;

- raport de constatare nr.202402P2340 din 30.08.2024 potrivit cărora a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe numele Leonti Tatiana s-au constatat: echimoze la nivelul nasului, echimoze la nivelul membrului superior stâng și membrul inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății până 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

- copia ordinului de restricție nr. 196 din 30.08.2024 prin care cet. Popa Ruslan a fost obligat să părăsească imediat locuința comună;

Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea

unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, în argumentarea căruia acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP mun. Chişinău, Bucă Vladimir nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, precum și prin raportul de constatare nr. 202402P2340 din 30.08.2024*,* potrivit căruia a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe Leonti Tatiana s-au constatat: echimoze la nivelul nasului, echimoze la nivelul membrului superior stâng și membrul inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății până 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În această ordine de idei instanța va respinge versiunea contravenientului Popa Ruslan precum că în acea zi Leonti Tatiana și-a pierdut cunoștința și a căzut jos și leziunile corporale puteau apărea în urma căderii. Dat fiind faptul că această versiune nu și-a găsit nici o confirmare, fiind combătută de probele din dosar precum și de declarațiile victimei expuse supra, de concluzia examinării medico-legală în care se indică că ,,... echimoze la nivelul nasului, echimoze la nivelul membrului superior stâng și membrul inferior drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, posibil în timpul și circumstanțele indicate,,.

Totodată, instanța reține că, Popa Ruslan în cadrul ședinței de judecată s-a prezentat menționând că nu recunoaște vina în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional.

Astfel, instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78[1] din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub

forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

În aceieaşi accepţie, instanţa notează că, potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

La caz, instanța de judecată mai reține că, *obiectul juridic principal* al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78^1 din Codul contravențional, îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78^1 din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieții private, că Curtea Europeană într-adevăr a menționat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević împotriva Croației*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga

efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei*, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură, dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-şi onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale).

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Totodată, potrivit art. 3 alin. (2) din aceiași lege, membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78^1 din Codul contravenţional.

Instanța mai reflectă că, persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță în coroborare cu declaraţiile participanţilor şi prin urmare instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Popa Ruslan pe semnele contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă, însă în şedinţă de judecată, făptuitorul a pledat pentru aplicarea unei sancțiuni minime.

Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 41 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 78[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1], pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Popa Ruslan, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și îi va aplica lui Popa Ruslan o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 de ore.

În sensul acestei sancțiuni, instanţa mai motivează prin prisma lipsei circumstanțelor atenuante și agravante, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional, având în vedere și faptul că nu se atestă comiterea anterioară a altor contravenții, potrivit materialelor dosarului.

Totodată, potrivit art. 37 alin. (5), (6) din Codul contravențional, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul. În caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu arest contravențional se examinează de către instanța de judecată în termen de 30 de zile.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Popa Ruslan** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional și i se aplică o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci şi cinci) de ore.

Controlul asupra comportării și executării de către Popa Ruslan a sancțiunii stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**